

Návrat k antice a k Archimédovi

Zatímco Giordano [Bruno](#) a další přírodní filozofové inspirovali vědu velkými vizemi, které ovšem zatím nebylo možné experimentálně prokázat, pracovala řada dalších po menších krocích, kterými stále posouvali vývoj matematiky a fyziky kupředu. Jedním z důvodů, proč by možný tento pokrok, bylo i zpřístupňování antických děl, která byla postupně překládána do latiny. Zejména se jednalo o [Archimédovy](#) spisy o statice a geometrii. Tyto spisy inspirovaly vývoj klasické [mechaniky](#) během novověku.

První Archimédovy spisy kolovaly Evropou v rukopisné podobě už ve 12. a 13. století, ale až vynález knihtisku umožnil tyto překlady zpřístupnit široké veřejnosti. Jako první vyšel takový překlad už v roce 1503, další vydal matematik [Tartaglia](#) v Benátkách v roce 1543. V dalším roce pak vyšel v Basileji souběžný řecký a latinský text Archimédových traktátů. Tento spis měl k dispozici také Galileo Galilei a mohl se jím inspirovat. Další spisy pak vyšly v letech 1558 a 1565 v Benátkách pod redakcí filozofa, lékaře a znalce [řecké matematiky](#) **FEDERIGA COMMANDINA** z Urbina (1509 - 1575).

© **Encyklopedie Fyziky** (<http://fyzika.jreichl.com>); Jaroslav Reichl, Martin Všeticka

Licence <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/> zakazuje úpravy a komerční distribuci.